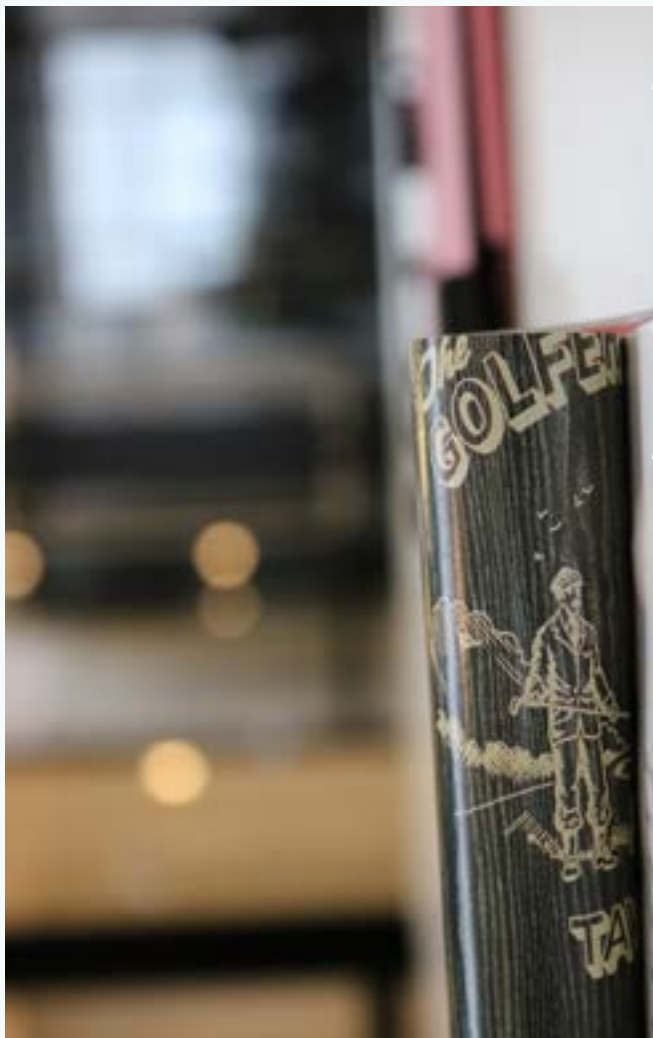

van Spreekbuis tot Muis

~~JAN
20 18~~

'Als hij blijft zeuren...'

'Als het internet...'

Retro genoeg?

Januari 2018

- 01 Redactie
- 02 'Als hij blijft zeuren...'
- 04 Favorieten
- 05 'Als het internet...'
- 07 Out with the old,
in with the new
- 09 Kahoot in de klas
- 10 Media en een studie
- 16 Retro geruoeg?
- 18 Social Media in cijfers
- 19 Televisie & Radio
- 21 'Dat is te commercieel'

Redactie

We kunnen er niet meer omheen, media hoort bij ons leven. Hoewel bekend is dat de populariteit van de televisie steeds minder wordt, zijn er nog tal van andere media soorten die booming zijn. De ham vraag is nu, is er een verschil tussen het gebruik van media als je kijkt naar verschillende leeftijden? Toen de millennials jong waren, bestond er geen Facebook en van de term 'screentime' had nog nooit iemand gehoord. Nog verder terug was er alleen televisie op woensdag en daarvoor niet eens bewegend beeld. Hoeveel 'screentime' krijgen peuters? Wordt er veel gebruik gemaakt van media in het hoger onderwijs?

Gebruiken ouderen een mobiele telefoon? Je leest het in 'van Spreekbuis tot Muis'.

Als hij
blijft zeuren
mag hij
een week
niet
op de Ipad

Ouders voeden hun kinderen allemaal op een andere manier op, logisch ook. Maar wat doet een kinderopvang met media? Stimuleren zij het gebruik hiervan? Hoe vinden zij dat kinderen reageren?

YES! Kinderopvang heeft geen beleid waarin kinderen 'schermtijd' krijgen. Soms wordt er wel een tablet bij gepakt door de begeleiding. Kinderen mogen niet langer dan 15 minuten een filmpje kijken. De filmpjes die ze te zien krijgen zijn altijd in combinatie met een thema. Bij een kinderopvang zie je goed hoe elk kind anders reageert op media, dit ligt vooral aan de opvoeding. Je ziet dat kinderen vaak hun ouders nadoen, zoals 'even een appje naar papa sturen.' Al is dat nog vrij beperkt bij kleuters. Het ene kind heeft het veel over zijn lievelingsfilm, terwijl een andere peuter het heeft over zijn knuffel. Toch blijven kinderen wel gewoon met elkaar spelen. Ze zien geen tablet liggen, waarschijnlijk vragen ze er daarom niet zo vaak om bij YES! Kinderopvang. Er zijn kinderen die er wel eens om vragen, maar op die leeftijd zijn ze al weer snel afgeleid en gaan ze weer met de groep spelen.

Mensen uit de jaren '80 zijn opgegroeid met een televisie en radio. De 'millennium' kinderen zijn opgevoed met een mobiel, computer en televisie. Maar kenden geen WhatsApp, Facebook of andere sociaal media. De dreumesen en peuters van nu weten niet anders. Kijken filmpjes op verzoek. Worden ze niet stil? Dan wordt er een spelletje gestart en ze zijn zoet.

Toch weet niet elk kind hoe hij of zij moet werken met een mobiel of tablet. Het ligt aan de ouders hoe zij het aanpakken. Pauline de Haan (40 jaar), heeft een zoontje van drie jaar en is alleenstaand. "Hij weet niet hoe hij moet omgaan met een mobiel of tablet".

De Haan zit zelf nauwelijks op haar mobiel, hierdoor krijgt Wiebe daar bijna niets van mee. "Als ik wil douche is het handig om hem even voor de tv te zetten. Dan heb ik ongeveer 20 tot 30 minuten de tijd om alles te doen, daarna is zijn concentratie weg en gaat hij spelen." Als ik bij de Haan langs ben om te praten over mediagebruik zit Wiebe te spelen met water bij de kraan. Ze vraagt aan haar zoontje of hij even televisie wil kijken. Hij antwoord volmondig ja. Maar zodra ze hem wil oppakken om hem voor de televisie te zetten, begint hij te huilen. Het water blijkt toch interessanter dan de tv. Zodra hij een beetje moe wordt geeft hij toch zelf aan een filmpje te willen kijken.

Wetenschappelijk bewijs

Uit onderzoek van NRC uit 2017

blijkt dat sommige kinderen al vanaf vier maanden voor het eerst in aanraking komen met een scherm. Kinderen van twee jaar kijken ongeveer een uur per dag naar een scherm en vijf- en zesjarigen drie uur. Een Brits onderzoek uit 2015 toont aan dat kinderen vanaf twee jaar al kunnen swipen, een toestel ontgrendelen en specifieke apps kunnen openen.

Wetenschappers zijn er niet over uit of het goed is voor het kind. Sommigen vinden het zelfs een vorm van kindermishandeling, omdat het de ontwikkeling van kinderen tegenhoudt, zo schrijft het NRC. Niet alle wetenschappers staan hierachter, maar dat jonge kinderen minder leren van een scherm dan van een persoon, is inmiddels door vele onderzoeken aangetoond.

Marleen Brugman voedt haar kind van drie expres op met een tablet. "Ik wil hem voorbereiden op later. Ja, ik moet toegeven dat ik het gebruik om hem stil te houden. Als we lang moeten wachten bij de dokter bijvoorbeeld. Dan moet hij zelf aangeven dat hij een spelletje wil spelen. Ik ga hem dat niet aanbieden." Bij Brugman vraagt haar zoontje niet perse om een filmpje, maar wil hij dinosauriërs kijken. "Soms blijft hij zeuren om de iPad. Als het niet mag en hij blijft doorgaan mag hij er een week niet op. Ook als hij speelt en door blijft gaan terwijl ik zeg dat hij moet stoppen, mag hij een week niet op de tablet."

Favorieten

1 WhatsApp

2 Facebook

3 YouTube

nummer 1

Meer dan 10 miljoen Nederlanders maken gebruik van Whatsapp. De app waarmee je via wifi kosteloos kunt chatten.

nummer 2

Meer dan 10 miljoen Nederlands maken gebruik van Facebook. Dagelijks openen meer dan 7 miljoen mensen de app om te liken en reageren.

nummer 3

Meer dan 7 miljoen Nederlands maken gebruik van YouTube. Dagelijks bekijken bijna 2 miljoen Nederlanders video's van hun favoriete YouTubers.

“Als het internet uitvalt, kan er geen les worden gegeven”

Laptops komen ook in het basisonderwijs steeds vaker voor. Is het een vloek of een zegen?

'Ik wil niet dat ze er afhankelijk van zijn'

Bij het woord basisschool denken de meeste al snel aan de eindeloze vermenigvuldigingsrijtjes, taal, knutselen, groen krijtbord en buiten spelen in de pauzes. Toch verdwijnt dit beeld snel.

Op basisschool Geert Grote werken ze vanaf groep zes alleen nog maar met een laptop. Elke leerling heeft zijn eigen laptop op kosten van de school. In de onderbouw zijn er enkele laptops in elk klaslokaal aanwezig. Steeds meer basisscholen gaan over op deze manier van les geven. Leraren hoeven de vermenigvuldigingsrijtjes niet elke keer op het bord te schrijven, die staat gewoon in het online lesboek. De lesmethodes hebben slim ingespeeld op de verandering van de maatschappij. Leerlingen krijgen in de bovenbouw alles aangereikt via hun laptop. De docent geeft uitleg, daarna mogen de laptops open en mogen ze in plaats van in het schriftje werken alles online invullen. Dit heeft als

voordeel dat de leraar precies kan bijhouden wat een kind doet en hoe goed hij in iets is. Zelfs de toetsen worden online gemaakt of de antwoorden van de leerlingen worden achteraf door de docent ingevuld. Als een kind moeite heeft met spelling krijgt hij vanuit de lesmethode hier gepaste oefeningen op. Op deze manier kan iedereen op zijn eigen niveau te werk gaan.

Cito springt erop in

“Met het gebruik van de laptops is er ook een toename in toetsen te zien. Cito geeft veel meer toetsen door alle leerjaren heen. De leerling zelf merkt dit niet zo erg, maar voor ons als docenten geeft het veel meer werk,” vertelt Annemiek Vermeulen, een leraar

op Geert Grote. Vanaf groep vier krijgen kinderen les in mediagebruik, wat moet je wel of niet op internet plaatsen? Waar ligt de grens met wat je wel of niet kan doen? Mevrouw Vermeulen geeft les in de kleuterklas. Als ze de laptops tevoorschijn haalt hoeft ze niet aan haar leerlingen te vertellen hoe ze er mee moeten werken. “Ze weten precies hoe ze zo'n ding moeten besturen.” Mevrouw Vermeulen is nu zestig jaar en vindt zichzelf hier toch te oud voor. “Ik weet hoe ik alles aan moet krijgen en hoe het werkt. Maar als er iets kapotgaat of ik moet iets installeren dan weet ik niet hoe dat moet. Ik vind dat je dat aan de ene kant toch moet weten als je les geeft met laptops.” Vermeulen vindt de laptops ook een voordeel. In groep drie was er vroeger het ‘klik-klak’ boekje, een bekende methode om te leren met woorden. Tegenwoordig laat de pc alles zien. Letters verschijnen op verschillende tempo's op het digibord. Zo hoeft een leraar niet met een klein boekje voor het lokaal te priegelen en staat ze nooit voor het beeld van de kinderen. We vroegen aan Vermeulen of ze

zonder computers nog les kan geven. “Nee”, antwoord ze. “Ik wil niet dat leerlingen er afhankelijk van zijn, thuis komen ze er ook al zo vaak mee in aanraking. Maar we zijn momenteel te afhankelijk van de techniek in het onderwijs. Dat merk je ook als het internet uitvalt. Vooral in de bovenbouw kan er dan geen les meer gegeven worden, alles gaat via de laptop. De leraren hebben bijna al hun lessen op hun laptop staan. Hier hebben de methodes wel voor gezorgd. Het enige dat er nog gegeven kan worden is natuur, geschiedenis en aardrijkskunde. Deze methodes zijn online te duur en hebben geen toevoeging in het onderwijs. Bij andere vakken zien we echt een vooruitgang bij de leerlingen, zoals lezen. Kinderen hoeven niet op elkaar te wachten. Ze lezen op hun eigen tempo, waardoor je het niveau ziet stijgen.”

Out with the old,
in with the new

Out with the old, in with the new

Laptops in het onderwijs, het komt steeds vaker voor. Wat zijn de voor- en nadelen? In 2014 gaf Trouw in een artikel aan dat 31% van de scholen, gebruik maken een laptop of iPad in de klas. Dat is zo'n vier jaar geleden. Hoeveel scholen zullen dat nu al gebruiken?

Er zijn veel voor- en tegenstanders voor de laptop of tablet in de klas. "Kinderen letten niet meer op." "Kinderen krijgen zo een grote achterstand." "Straks weten ze niet meer hoe ze moeten schrijven." "Kinderen kunnen zich nu beter ontwikkelen." Gek genoeg levert het op het hoger onderwijs en MBO minder commentaar op.

In de praktijk

Op het Insula College in Dordrecht moeten leerlingen verplicht met een MacBook werken. Kunnen ouders het niet betalen, dan is er een optie om een MacBook te lenen.

Tijdens een onderzoek op het insula College werd het duidelijk hoe docenten over de MacBook denken, maar ook hoe hun leerlingen hier mee om gaan. Een ding dat opviel, waren de onlineboeken die docenten zelf hadden gemaakt. In deze boeken konden leerlingen zelf belangrijke zinnen markeren en filmpjes kijken die docenten hadden uitgekozen.

"Ik denk dat het vooral belangrijk is dat je als docent zelf de stof aanlevert bij de leerlingen. Als je tegen ze zegt dat ze zelf iets mogen opzoeken ben je ze kwijt."

De docenten van kunst weten niet meer hoe ze zonder laptop les moeten geven. "Vroeger moest ik de mediatheek afhuren om leerlingen iets te laten opzoeken. Soms had je pech en was de mediatheek al bezet. En ja, dan kon je gewoon niks doen." Ook bij de lessen als ckv en kunst beeldende vorming wordt er lesgegeven door middel van onlineboeken. Bij sommige was de verleiding toch wat groot om niet een berichtje terug te sturen of een filmpje te kijken op YouTube. Toch konden de meeste leerlingen zich aardig bij de leshouden. Maar zou dat komen doordat docenten achter in de klas staan om alles in de gaten te houden? "Nu moet ik opletten of leerlingen niet iets anders doen in de les op hun MacBook. Vroeger moest ik kijken of leerlingen niet stiekem op hun mobiel zaten of een briefje doorgaven in de klas om met elkaar te praten. Dus ja, de

leerlingen in de gaten houden moest altijd al", vertelt een docent beeldende vorming. "Sommige leerlingen hebben moeite om niet in de verleiding te komen met hun laptop. Nu hebben ze de kans om daar mee te oefen onder begeleiding. Later zullen ze hier ook mee moeten dealen. We merken dat sommige leerlingen niet hun MacBook erbij willen pakken, omdat ze zelf de verleiding te groot vinden."

Docenten vinden het soms wel moeilijk om met de macbook om te gaan in de les. "We zijn te snel overgegaan naar dit soort onderwijs. Docenten weten er nog steeds te weinig vanaf. Maar net zoals bij lopen, kan het niet in een keer goed gaan. Stapje voor stapje kunnen we de laptop beter toepassen in het onderwijs", vertelt een docent kunst beeldende vorming.

De MacBooks worden nu zelfs gebruikt bij sommige toetsen. Leerlingen moeten in de toekomst ook werken met een laptop, zowel op de werkvloer als op het mbo, hbo en universiteit.

Een gesprek bij de koffieautomaat of tijdens de verjaardag van je oma, er komt altijd wel een actuele gebeurtenis voorbij. Het nieuws lijkt bij onze algemene ontwikkeling te horen en iedereen zou er tenminste iets van moeten weten. Hoe zit het eigenlijk met de kennis van het nieuws bij middelbare scholieren? In november 2017 lieten we 5 middelbare schoolklassen, van iedere leerlaag een, een kahoot test maken over het actuele nieuws. Zegt leeftijd iets over de mate van kennis over het nieuws?

Wat vinden leerlingen van de ondervraagde klassen zelf van hun kennis over het nieuws? Opvallend was dat leerlingen die aangaven redelijk wat te weten van het actuele nieuws, ook vaker bovenaan eindigde. Leerlingen die over bepaalde onderwerpen veel wisten, eindigde verdeeld over de hele groep, net als leerlingen die niet veel over het nieuws zouden weten.

De eerste plek werd behaald door een derdeklas. Zij maakten de test gemiddeld het snelst en

hadden ook de meeste vragen goed beantwoord. De leerling met de laagste score uit de klas, had alsnog 4 van de tien vragen goed beantwoord. Vergeleken met de andere klassen, waar de laagste score bij 0,1 of 2 goede antwoorden lag, is dat hoog.

Een vijfde klas volgde met de meeste goede antwoorden, maar had een relatief lage gemiddelde score. De gemiddelde score wordt berekend aan de hand van de snelheid bij het invullen van de antwoorden.

Kahoot

Hoe sneller je de vraag invult, hoe hoger je score. Een verklaring voor het hoge aantal correcte antwoorden, maar het lage gemiddelde kan zijn dat de vijfde klas nauwkeuriger was met het beantwoorden. Het kan zijn dat zij liever een goed antwoord wilde dan een snelle keuze.

De brugklassers haalde de laagste score. Dit kan te maken hebben met de tijd dat zij op de middelbare school zitten, namelijk pas een paar maanden. Ook kan de tijd dat zij kwijt waren met het lezen van de vragen en eventuele lange moeilijke woorden ervoor hebben gezorgd dat de score lager uitviel.

Wat opviel is dat hoe ouder de leerlingen werden, hoe meer logica er achter antwoorden zit. Als zij het antwoord niet wisten, werd er wel eerst goed naar alle mogelijke antwoorden gekeken voordat ze er een kozen. De jongere leerlingen vulde al snel zomaar iets in. We kunnen wel stellen dat oudere leerlingen niet perse meer goede antwoorden geven over het actuele nieuws.

*“Het voelt goed
als ik weet wat
er in de wereld
gebeurt”*

Media en een studie

e l i n e

journalistiek . zeventien

Ik ben Eline, ik ben 17 jaar en ik studeer journalistiek. Als journalist in spe is het natuurlijk cruciaal om op de hoogte te zijn van de laatste nieuwtjes. Ik lees onder andere veel nieuwsberichten op het internet en ik ben profielen op Social Media gaan volgen. Denk aan NOS Kort, De Volkskrant en Jinek. Het nieuws lezen is niet meer zo als vroeger; kranten worden steeds overbodiger, alles staat op het mobieltje.

Henk van Ess, een digital digger, heeft in een lezing toegelicht dat werkelijk alles terug te vinden is op het internet. Ja, ook die nutteloze berichten die je in je vroege tienerjaren geplaatst hebt en die je nu al jaren geleden verwijderd hebt toen je wat volwassener in het leven kwam te staan. Zoals vele anderen heb ik Instagram, Snapchat, Facebook en LinkedIn. Al is het allemaal een manier om te laten zien hoe goed je bent en hoe fijn je het hebt, je komt er niet meer omheen.

Vroeger dacht ik er niet zo bij na en plaatste ik foto's en berichten die ik graag aan mijn volgers wilde delen, meer zat er niet achter. Nu vind ik het allemaal steeds overbodiger worden. Natuurlijk is er niks mis met het delen van je gebeurtenissen aan je vrienden, maar om al je Instagramvolgers te laten weten dat jij zo'n lekker hapje op hebt, vind ik volstrekt overbodig.

Furieus je mening delen

Social Media is een slagveld geworden van meningen. Als je het vroeger niet eens was over een artikel kon je een brief schrijven, de brief in een enveloppe doen, geld betalen aan postzegels, naar de brievenbus gaan en wachten op antwoord. Kreeg je antwoord terug, dan was dat minstens een paar dagen later en stond dat ene, volgens jou, slechte artikel al een week in de krant.

Tegenwoordig staan er onder digitale artikelen meningen van mensen die furieus achter hun computer zitten te tikken om hun opinie met de wereld te delen. Het delen van de mening is veel toegankelijker geworden. Door het internet is onze kennis hard gestegen. Binnen een paar vingertikken heb je het antwoord gevonden op een vraag.

Social Media is omarmt door de hele wereld en is een plaats voor iedereen die wat te zeggen heeft. Je hoeft niet meer te werken bij een blad om je kunsten te laten zien of je mening te laten horen. Ieder leek en professional kan talloze minuten op zwarte beeldschermen tikken om het vervolgens op het World Wide Web te plaatsen en ieder mens over de hele wereld zou jouw kunsten kunnen aanschouwen. De wereld is kleiner dan ooit tevoren.

Een routine waar ik ~~niet~~ meer zonder kan

~~journalistiek . achttien~~

Als ik 's ochtends opsta, kijk ik of er geen rare dingen aan de hand zijn met het openbaar vervoer. In de trein check ik mijn mail, de berichten op Whatsapp, scroll ik wat op Facebook en Instagram en spit ik de site van NOS door. Als ik daar eindelijk mee klaar ben, ga ik door met het lezen van de krant. Ik ben immers studente Journalistiek, dus ik moet van alles op de hoogte blijven. Voordat ik op school ben aangekomen, ben ik al zeker een uur bezig geweest met het gebruik van media. Ik word er lekker wakker van en het voelt goed als ik weet wat er zoal in de wereld gebeurt. Het is een routine geworden, waar ik niet meer zonder kan.

Het voelt goed als ik weet wat er zoal in de wereld gebeurt

Voor school ben ik veel bezig met researchen. Ik moet nu eenmaal voor mijn studie veel informatie vernemen om me goed voor te bereiden op een interview en om een feitelijk correcte journalistieke productie te maken. Die research doe ik bijna altijd op het internet. Ik check actuele bronnen en nieuwssites. Tijdens de korte pauzes kijk ik of ik berichten heb of check ik even snel Instagram. Zodra ik weer aan het werk ga, ben ik toch onbewust bezig met het verwerken van mijn ontvangen berichten.

Het is verbazingwekkend hoeveel zombies er in Nederland zijn. Veel studenten in de trein zijn vergroeid met hun mobiel. Ik ben dan altijd blij dat ik er niet zo bij zit. Maar misschien maak ik af en toe ook wel deel uit van die zombieclub, vanwege mijn mediagebruik.

Het mediagebruik. Een breed begrip dat op meerdere manieren geïnterpreteerd kan worden. Social media? Een naslagwerk voor school? Ik denk dat weinig Nederlanders zich ervan bewust zijn hoe vaak ze te maken krijgen met de media. Ik heb wel een vermoeden van hoe veel ik de media gebruik en dat is aardig wat. Deels wil ik dit ook zelf, zoals het gebruik van social media. Maar ik word ook gedwongen door mijn studie om de media te gebruiken.

Het komt regelmatig voor dat ik tijdens het studeren een ingeving krijg over iets wat ik nog dringend moest doen. Ik pak dan vaak direct mijn mobiel erbij om het uit te schrijven en het bericht te versturen. Dan ga ik weer door met het studeren, totdat soms alweer een halfuur later de geschiedenis zich herhaalt. Mijn concentratie is zeker verminderd sinds ik een mobieltje heb. Ik voel meer de drang om van alles op de hoogte te blijven.

De volgende ochtend begint de cirkel weer opnieuw.

De treinreis naar huis is voor mij een ontspanningsmoment. Ik staar doelloos uit het raam om even tot mezelf te komen en alles te verwerken wat er deze dag is gebeurd en wat ik nog moet doen. Thuis kijk ik televisie en struin ik wat rond op Facebook en Instagram. Als ik naar bed ga, zet ik mijn mobiel op vliegtuigstand. Ik maak me niet druk om alle berichten die ik mis. Totdat ik de volgende ochtend wakker word en de hele cirkel weer opnieuw begint ●●●

klm

leisure management . negentien

Als International Leisure Management student maak ik dagelijks gebruik van media. De doelen van het mediagebruik zijn erg verschillend.

Allereerst ben ik vaak te vinden op social media zoals Facebook, Instagram, Snapchat en Pinterest voor het laatste nieuws en inspiratie. WhatsApp is mijn meest gebruikte communicatie app met mijn familie, vrienden, collega's en klasgenoten.

Later in mijn carrière, is media misschien wel het meest belangrijke onderdeel van elk event. Dit komt voornamelijk omdat alle informatie die gedeeld wordt met de bezoekers van een evenement, wordt gedeeld via social media of flyers en posters.

thomas

Het is ontzettend handig om altijd met je vrienden te kunnen communiceren, althans zo lijkt het. Gemiddeld krijg ik 20 maal in een dag een notificatie, word ik getagd of gepord. Hey een dierenfilmpje dat ik nog niet had gezien. Elke keer open ik mijn telefoon om te kijken wat mogelijk mijn onverdeelde aandacht nodig heeft. Terwijl het werk maar blijft liggen.

Social media is niet alleen maar afleiding. Het laat anderen zien hoe het met je gaat, ook al is dit vaak een vertekend beeld van de werkelijkheid. Voor mij is een voordeel van sociale media, dat het veel makkelijker is om met vrienden af te spreken. Naast dat en het laten weten aan je omgeving dat je nog leeft door ze af

maritieme techniek . twintig

en toe te taggen zie ik weinig nuttigs in sociale media. Het is zelfs zo dat voor elke keer dat je volop gefocust bent en je laat afleiden kost het 23 minuten om je focus weer zo terug te krijgen dat je weer volledig met je werk bezig bent. Naast het feit dat sociale media een afleiding is zijn er nog meer dingen die me eraan irriteren. Namelijk mensen die letterlijk hun hele hebben en houden online gooien. Ik hoef niet te weten wat je eet of dat het zogenaamd heel gezellig is.

Een stuk makkelijker als het er niet is

Er zijn ook die mensen die op sociale media altijd iets te klagen hebben en er dan goed aan denken te doen dat met me te delen. Maar er zijn ook altijd dingen die je liever niet wilt missen, zoals updates van mensen waar je werkelijk geïnteresseerd in bent. Zoals in mijn geval updates van familie of professionele zeilers en zeil teams. Het is dus handig om op de hoogte te blijven van je omgeving, maar over het algemeen is je leven een stuk makkelijker als het er op sommige momenten niet was.

Daniëlle

De eindeloze strijd tussen media en motivatie

Het is woensdagmiddag, een uur of 4, en over twee dagen heb ik een examen. Aangezien ik al meerdere dagen precies niets heb gedaan hiervoor, wordt het nu wel tijd om te beginnen. Ik ga ervoor zitten, leg al mijn boeken en aantekeningen neer, en start met computer op. Eerst even Facebook checken, want ik wil niks belangrijks missen als ik straks uren ga studeren.

Na iets van een kwartier kan ik me er eindelijk toe zetten om het af te sluiten en te beginnen met studeren. Een paar minuten later trilt mijn mobiel met belangrijke berichtjes op Whatsapp. Nouja, belangrijk. Je weet natuurlijk niet of het belangrijk is als je ze niet opent. Dus de pen wordt weer neergelegd en de berichtjes gelezen en beantwoord.

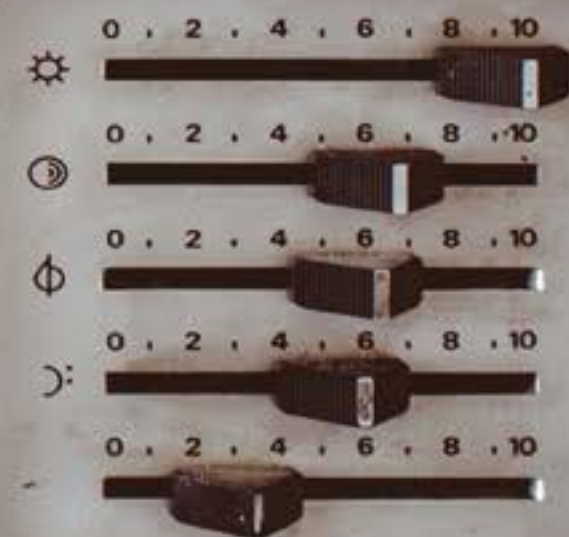
En jaja, uiteindelijk check ik ook toch even Instagram, en maak ik een boomerang voor op mijn Story om te laten zien aan iedereen hoe goed ik aan het studeren ben. Dan toch maar even focussen. Met de nadruk op 'even'. Want social media houdt nooit op. Mensen blijven reageren, berichten blijven binnenkomen, en het stopt pas als jij de motivatie kan vinden om je telefoon weg te smijten naar de andere kant van de kamer. Letterlijk of figuurlijk.

creative technology . eenentwintig

MAls ik eindelijk de zelfdiscipline heb gevonden om wat hoofdstukken door te werken vind ik dat ik wel een pauze verdien. Gewapend met een kop koffie start ik YouTube op om wat filmpjes te kijken van mijn favoriete Vloggers. Althans, daar begon het mee. Uiteindelijk heb ik twee uur van mijn leven besteed aan leren hoe je willekeurige liedjes moet spelen op de gitaar; en 'wat ik nog niet wist over: "willekeurige serie" acteurs en semi-bekende mensen die zingen in een auto. En dan is het tijd voor koken, en eten, en koffiedrinken, en... ik denk dat je het snapt.

Toch in de avond het nog een keer proberen, want hoewel ik al mijn dingen uitstel, gebeurt dat met mijn tentamen helaas niet. Studeren gaat iets beter, en daarom heb ik een pauze verdient met Netflix. Afwisselend kijk ik een aflevering van een serie, en studeer ik. Klink best productief toch? Nee. Uiteindelijk is het super inefficiënt, en zit ik vooral van Netflix te genieten. Van studeren is vandaag niet veel terecht gekomen, morgen nog maar een keer proberen.

Retro genoeg?

De televisie, een standaard meubel in de huiskamer. Tenminste dat is wat de meeste mensen denken. Jongeren die op kamers gaan, hebben zij nog wel geld over voor een abonnement op de televisie? Is het niet veel goedkoper om uitzending gemist te kijken?

Laatst sprak ik een vrouw rond de zestig jaar over mediagebruik. Na wat praten kwamen we op het onderwerp: de tv. Ze vertelde dat ze vrijwel nooit haar mobieltje gebruikt, dat verbaasde mij niet heel erg. Sommige mensen vinden het gewoon niet fijn om altijd bereikbaar te zijn. Totdat ze vertelde dat ze geen televisie meer keek via haar tv, alleen nog maar via haar iPad. Bijzonder eigenlijk, geen mobiel, geen tv,

maar alles via de iPad. Wellicht als je het aan een jonger persoon zou vragen dat ze zouden antwoorden met: wel een mobiel, geen tv, wel een iPad. Geen tv omdat het relatief duur is en alles tegenwoordig online te vinden is. En ja, dat tientje in de maand voor Netflix valt dan ook in het niets. Met een beetje geluk kan je het abonnement nog met iemand delen. Scheelt toch weer de helft.

Ik betrapte mezelf er laatst op dat als ik televisie kijk, ik altijd met iets anders bezig ben. Nog snel online een nieuwsberichtje lezen, met mijn ouders praten, appen of doelloos Facebooken. Maar als ik via mijn mobiel uitzending gemist kijk of een aflevering van Netflix wil ik niet gestoord worden. Even lekker voor mezelf via mijn kleine schermje in elkaar gekropen op de bank of in bed een film kijken.

‘Dat tientje in de maand valt dan ook in het niets’

Wat zorgt ervoor dat ik het fijner vind om met de volle aandacht via dat kleine schermje een film wil kijken. Dan op de bank gezellig met mijn familie rond de televisie? Vroeger was het echt een ding, die TV. Met z'n allen op tijd op de bank voor die ene uitzending. De maatschappij veranderd zo ontzettend snel. Hoe zal over een paar jaar de woonkamer eruitzien? Hebben we dan nog wel kabel of glasvezel tv? Of zou het dan niet ‘retro’ genoeg zijn om met ze allen hetzelfde programma te kijken?

Uit een onderzoek van het CBR gepubliceerd in juni 2017, bleek dat jongeren in 2016 nog steeds meer gebruik maken van social media dan ouderen. Het verschil wordt wel steeds kleiner. Onder de leeftijdscategorie 25-45 jaar nam het gebruik van sociale netwerken toe met 4,1% (89% naar 93,1%) en onder de leeftijdscategorie 45-65 jaar nam de groei toe met 18,6% (69,9% naar 83%). Bij deze leeftijdscategorieën is een flinke groei te zien. Terwijl bij de leeftijdscategorie 12-25 jaar het gebruik juist afnam met 1,5% (96,3% naar 94,8%).

Een onderzoek van Newcom Research uit 2017 toonde aan dat het gebruik van Twitter niet daalde, maar het afgelopen jaar gelijk is gebleven. Terwijl Facebook alleen steeg onder de ouderen en daalde onder de jongeren. Uit het onderzoek bleek dat 93% van de mensen tussen de 20-39 jaar WhatsApp gebruikt. Bij de leeftijdscategorie 40-64 jaar was dat 85%. Hierdoor is WhatsApp het meest gebruikte medium onder alle leeftijden. 10,9 miljoen Nederlanders maakt gebruik van WhatsApp, waarvan 7,8 miljoen dit dagelijks doet.

Televisie & Radio

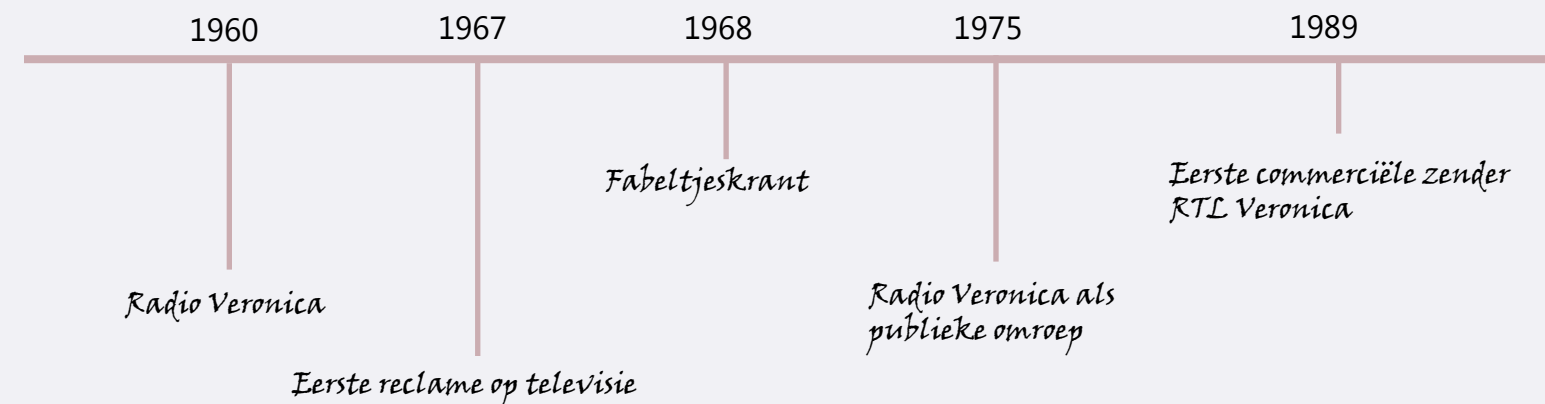

De opkomst van televisie en radio zoals we die nu kennen

De televisie gaat in populariteit achteruit. Er is echter ook een tijd geweest waarin de populariteit juist toenam. In plaats van zwart wit beeld, kon de fabeltjeskrant opeens in kleur gekeken worden. In plaats van alleen kinderprogramma's op woensdagmiddag, zijn ze nu vierentwintig uur per dag te zien.

De veranderingen in de televisie wereld gingen langzaam. Het begon bij de radio. Radio Veronica begon als piratenzender in de Noordzee. Piratenzenders als Veronica en Radio Caroline luisterde naar wat de burgers wilde. Radio Veronica wilde echter meer en sloot zich aan bij het uit Luxemburg overgekomen RTL (Radio Tele Luxemburg).

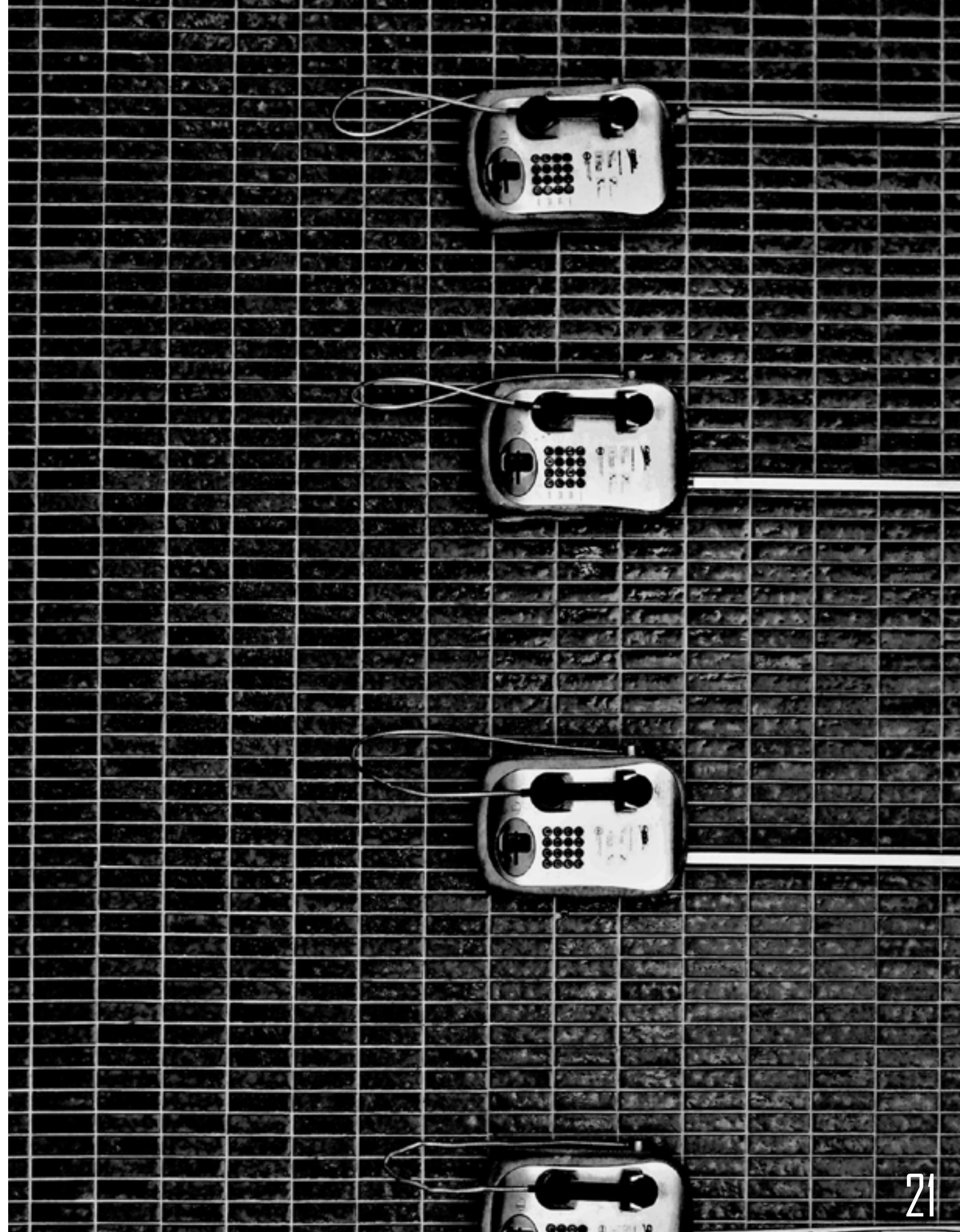
Snel hierna volgde ook de veranderingen bij de televisie. Zo kwamen er naast de publieke omroep, ook commerciële zenders bij. Reclames over drank en tabak waren heel normaal in die tijd. Ook de hoeveelheid zenders nam toe. Veel gezinnen gingen van een antenne systeem, over naar een kabel tv, wat zorgde voor meer zenders.

15.30

Of de diversiteit in zenders werd gemist, vroegen we onze ouders die alle vier ongeveer 50 jaar geleden zijn geboren. Ze antwoorden unaniem dat ze toch niet beter wisten. Want, wat je niet kent, kun je niet missen? Bovendien zijn er tegenwoordig toch maar een paar zenders waar je naar kijkt. De fabeltjeskrant was favoriet en kwam op woensdag om half 4. Later op de dag werden er jaren vijftig films uitgezonden

“Dat is te
commercieel”

Piet

vijfenzeventig

Piet gebruikt al jaren een smartphone, zijn tablet en laptop staan ook dagelijks aan en hij heeft zelfs voorkeuren voor welke apps hij gebruikt. Het is niet standaard dat de televisie aanstaat bij Piet en zijn vrouw Lies thuis. Ze kijken alleen programma's die echt interessant zijn en RTL slaan ze liever over, "dat is te commercieel". Piet kan zijn tijd goed vullen achter zijn laptop of tablet, terwijl Lies liever de krant leest.

Natuurlijk zitten er ook nadelen aan de smartphone. Jongeren gebruiken hun mobiel teveel tijdens het fietsen of autorijden, volgens Piet. Lies is het hier helemaal mee eens, ze is zelfs een keer bijna aangereden omdat iemand oortjes in had en haar niet had gezien.

vijfenzestig

Rikki

Rikki gebruikt haar smartphone vooral om in contact te blijven met haar kinderen. Een smartphone is daar een goede uitvinding voor. Net als voor momenten dat ze moet wachten op de bus, ook dan komt haar smartphone tevoorschijn. Smartphones in het verkeer vind Rikki gevaarlijk, "je ziet soms iemand op de snel weg al een beetje slingeren, dan rij je er langs, en ja hoor, die persoon zit met zijn mobiel."

zevenenzeventig

Gera

Gera heeft pas een smartphone gekocht en krijgt nog veel hulp van haar kleinkinderen. Ze is het niet gewend om al die kleine knopjes aan te tikken. Ze heeft ook een laptop maar die gebruik ze alleen om mail te lezen, vooral reclame. Ze kreeg ooit een tablet gratis bij een abonnement maar heeft die pas 1 keer aangehad.

Corrie

vijfenzestig

Corrie gebruikt haar mobiel alleen om foto's te maken. Ze heeft dan ook geen smartphone, omdat ze dat niet nodig vind. Eens in de twee weken loopt ze met haar tablet in de hand naar de burens om haar mail te checken.

Ronnie

eenenzeventig

Ronnie gebruikt zijn tablet om uitzendingen terug te kijken. Programma's als AnimalPlanet zijn favoriet en zijn vrouw slaat die liever over, hij kijkt ze dus s 'nachts. Hij heeft een smartphone, maar gebruikt die alleen voor dringende zaken. Het is handig om altijd bereikbaar te zijn maar zelf belt hij eigenlijk nooit.

Mede mogelijk gemaakt

Beatrix College Tilburg

Insula College Dordrecht

YES! Kinderopvang Zwijndrecht

Basisschool Geert Grote Dordrecht

Alle mensen die ons hebben geholpen met het beantwoorden van onze vragen.

In het bijzonder onze gastredacteurs

Eline Teunissen

Mirthe van Wijngaarden

Kim van Ruiten

Thomas Roggekamp

Danielle Kwakkel

Foto credits

1	Stephanie Roggekamp & Lynn van Dun
2	Alex Rodriguez Santibanez
4	Alice Donovan Rouse
13	Stephanie Roggekamp & Lynn van Dun
16	Helena Hertz
23	Stephanie Roggekamp & Lynn van Dun
43	Liana Mikah
47	Eduardo Sanchez